

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: ודים	שם משפחה: מניקר
---------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים: מניקר	בלועזית	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: מניקר
תאריך לידה: 19-11-1935	מין: ז / נ	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: ודים
ארץ לידה: רוסיה	בלועזית	מקום לידה (ישוב, מחוז): בריה"מ
שם פרטי ושם נעורים של האם: חיה		שם פרטי של האב: דוד
שם נעורים של האישה:	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
ארץ המגורים: רוסיה	בלועזית	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): מוסקבה
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור: _ _ / _ _ / _ _		מקום השחרור:
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה: (אם עלה בדרך הים)	שנת העליה: 1971	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי ב-1935 אני בן יחיד. אבי עבד במשרד לתעשיות מזון של הממשלה.

אימא עבדה במשרד לתעשיות עץ. העבירו אותי למקום בדרום ברית המועצות

שם הייתי עד סוף שנת 1941.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

בזמן המלחמה כאשר הגרמנים כבשו את אוקראינה הם ירדו דרומה וכבשו את המקום בכוח באוגוסט 1941.

בעקבות כך הגרמנים חתכו את הרצועה שחיברה את האי קרים שם הייתי.

בספטמבר 41 הוחלט על העברת הסנטור יומו מאזור חצי האי קרים אל קווקז באמצעות אוניות.

הביאו אותנו לעיר נמל בשם טואפסה זמן ההפלגה היה כיומיים. בחודש הראשון היה שקט ולא סבלנו מהמלחמה.

ב1942 הגיעו גרמנים וכבשו את טברדה. כעבור זמן מסוים שמענו יריות והיה צוותים של יהודים שנהרגו מההפצצות.

נאלצנו ללבוש את הטלאי הצהוב, אני הייתי קשור למיטה ולא יכולתי לזוז התחלתי ללכת רק בגיל 8.

לאחר מכן הפסיקו לספק לנו אוכל והיה רעב כבד מאוד ולא היה מה לשתות.

במשך 4 חודשיים ילדים יהודים הולכים לחפש אוכל של שאריות אחרי שעות האכול של הגרמנים.

היו ימים שרק שתינו מים ואפילו שאריות לאכול לא היה לנו.

כעבור כמה ימים נודע לי מאבי שמתו כ-500 ילדים מרעב וחוסר אוכל ושתייה.

